సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, నార్నిమెరక, 7-5-2000

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

ఈ సృష్టి అంతా పరమేశ్వరుడిది. ఈ సృష్టి విషయం ఆయన చూసుకొంటాడు. ఇది అంతా ఆయన సొత్తు. మన సొత్తును మనం ఎలా జాగ్రత్తగా చూసుకొంటామో అలాగ ఆయనసొత్తును ఆయన జాగ్రత్తగా చూసుకొంటాడు. ఆయనలోపల ఉన్నాడు, బయట ఉన్నాడు, అంతటా ఉన్నాడు, మన హృదయంలో కూడా ఉన్నాడు. కాని మనకు అనుభవంలో లేడు. భగవంతుడు ఉన్నాడనే విశ్వాసం మనకు ఉంది. శ్రవణం, మననం, ధ్యానం ఈ ప్రక్రియలు అన్నీ ఎందుకు అంటే మనకు ఉన్న విశ్వాసాన్ని అనుభవంలోనికి తెచ్చుకోవటానికే ఇవి అన్నీ. విశ్వాసాన్ని అనుభవంలోనికి తెచ్చుకొంటే దాని సుఖం శాంతి మనకు తెలుస్తుంది. మనందరము తేలిక మనుషులము. తేలిక మనుషులకు అనుభవం ఎలా వస్తుంది. మనకు ఎంతోకొంత చదువు ఉంది, డబ్బు ఉంది, సమాజంలో గౌరవం ఉంది కాని సహనం లేదు. సహనం లేని మనిషికి క్వాలిటీ పెరగదు. సహనం ఉంటేనే హృదయం యొక్క లోతులు పెరుగుతాయి. ప్రతీమనిషి నేను బుద్ధిమంతుడిని అనుకొంటాడు, వాడు అనుకొంటే సరిపోదు, ఈశ్వరుడు అనుకోవాలి. ఈశ్వరుడు ఏ జీవుడికి తెలియబడాలి అనుకొంటాడో వాడికి మాత్రమే ఆయన తెలియబడతాడు. ఆ జీవుడికి ఎంతవరకు అర్హత ఉంది, యోగ్యత ఉంది అని చూసి ఆయన తెలియబడతాడు. భగవంతుడు మన హృదయంలో ఉన్నప్పటికి మనస్సులో ఉన్న దోషాలు ఆయన మనకు తెలియకుండా అడ్డువస్తున్నాయి. ఆ దోషాలు తొలగించుకోవటానికి ఉపాసన అవసరం.

మానవుడికి దుఃఖానికి కారణం కర్తృత్వం. కర్తృత్వం లేకపోతే దుఃఖం లేదు. సూర్యుడు చీకటిని ఏ విధంగా అయితే చూడలేడో అలాగే కర్తృత్వం లేనివాడికి దుఃఖం కనబడదు. మీ పుణ్యం నాకు అక్కరలేదు, మీ పాపం నాకు అక్కరలేదు. జీవకోటి అంతా నాకు సమానమే, నాకు పక్షపాతబుద్ధి లేదు అని భగవంతుడు చెపుతున్నాడు. ఆ పని చేయండి, ఈ పని చేయండి అని నేను మీకు చెప్పటం లేదు. ఎవడి అలవాట్లనుబట్టి, ఎవడి వాసనలను బట్టి వారు పని చేస్తున్నారు. వాటితో నాకు ఏమీ సంబంధం లేదు. నేను కేవలం సాక్షి మాత్రమే. దీపం ఉంది అది భగవద్గీత చదువుకొనేవారికి వెలుతురు ఇస్తుంది, పేకాట ఆడేవారికి వెలుతురు ఇస్తుంది. అందరికి వెలుతురు ఇస్తుంది. వారి అలవాట్లను బట్టి వారు ప్రవర్తిస్తున్నారు అంతే గాని పేకాట ఆడేవారికి వెలుతురు ఇవ్వను అని దీపం చెప్పదు. భగవంతుడు కూడా అట్టి వాడే. ఆయనకు అంతా సమానమే. మీ అలవాట్లను బట్టి మీరు తిరుగుతున్నారు వాటితో ఆయనకు సంబంధంలేదు. నిన్ను కర్తృత్వం

పెట్టుకోమని ఆయన చెప్పటంలేదు. నీకు దేహబుద్ధి ఉంది కాబట్టి కర్తృత్వం పెట్టుకొంటున్నావు. దేహం ఉన్నస్థితి నిజమైన స్థితికాదు. దేహంలేని స్థితి నిజమైన స్థితి అన్నారు భగవాన్. దేహం ఉన్నా దేహంలేని వాడిలాగ జీవిస్తే నిజస్థితి నీకు అందుతుంది. నీవు పని చేయవచ్చు కాని ఇది నావలననే అయ్యింది అనుకొంటే నీ మనస్సులో పునర్జన్మ హేతువులు పడతాయి. ఏదైనా మంచి చేసినా మర్చిపోవాలి, దానిని మోయకూడదు. దానిని మోస్తూ ఉంటే పునర్జన్మ హేతువులు ఏర్పడతాయి. పునర్జన్మ హేతువులు మనస్సులో పడకుండా చూసుకోవాలి. నీకు కర్తృత్వం నేను కల్పించటం లేదు. నీ అజ్ఞానం వలన, నీ బొగరుబోతుతనం వలన నీవే కల్పించుకొంటున్నావు. కర్తృత్వం నిజంకాదు. అది కల్పితమే. కల్పితంవలన దుఃఖం వస్తోంది. కర్తృత్వం లేనివాడు మూడులోకాలను దహనం చేసినా వాడికి దోషంలేదు అని కృష్ణుడు చెప్పాడు. కర్తృత్వంతో ఏ పనిచేసినా పుణ్యంచేస్తే దాని తాలూకు సుఖం, పాపం చేస్తే దాని తాలూకు దుఃఖం తప్పనిసరిగా వచ్చి తీరుతుంది, దానిని అనుభవించి తీరాలి.

దైవానుగ్రహం సంపాదించాలి అనుకొంటున్నాను, ఎలా ప్రయత్నం చేస్తే దైవానుగహం వస్తుంది అని భగవాన్‌ను అడుగుతున్నారు. దొంగనేనును ఇచ్చేస్తే దైవానుగ్రహం వస్తుంది అంటున్నారు భగవాన్. నీవు దొంగనేను చుట్టూ తిరుగుచున్నావు. ఈ దొంగనేనును ఆయనకు ఇవ్వకుండా దైవానుగ్రహం రాదు. నీవు దొంగనేనును ఆయనకు ఇచ్చేస్తే నీకు దైవానుగ్రహం వస్తుంది. ఇప్పుడు మనకు ఏదైతే నేనుగా వ్యక్తమవుతోందో అదే దొంగనేను. అది దేహానికి పరిమితమైనది. దేహము, మనస్సు మనస్సులో ఉన్న అలవాట్లు ఇవి అన్నీ కలిపి దొంగనేను. వీరు బంధువులు, వీరు శత్రువులు అని ఇలా మనస్సులో గూడ్లు కట్టుకొంటాము. ఈ గూటిలో నుండి బయటకు రాకపోతే వాడు జ్ఞాని కాలేడు. మనం సత్వగుణం అలవర్చుకోవాలి. ఎవరికైతే సాత్వికబుద్ధి ఉందో వారు ఈశ్వరానుగ్రహానికి పాత్రులవుతారు. మనమనస్సులో మూడుగుణాలు తిరుగుతూ ఉంటాయి. సత్వగుణం ఎప్పడో వస్తూ ఉంటుంది. సత్వగుణం వచ్చినప్పడు దానిని పట్టుకొని అది మనలో ఎక్కువగా ఉండేలా ప్రయత్నం చేయాలి. బలవంతంగా రమ్మంటే అది రాదు. సత్వగుణం వచ్చినప్పడు పట్టుకొని అది ఎక్కువగా ఉండేలా చూసుకోవాలి. మనమాట నిర్మలంగా ఉండాలి, సాత్వికంగా ఉండాలి, సత్యంగా ఉండాలి. మనకు ధర్మం యందుగౌరవం లేదు అనుకోండి, ధర్మం ఆచరించం అనుకోండి, మనం సత్యాన్వేషకులము కాదు అనుకోండి కేవలము శారీరక వ్యాయామాల వలన భగవంతుడుమోసపోడు, మనకు భగవదనుభవం కలుగదు. మీరు పూజ చేసిన, జపం

చేసినా, ధ్యానం చేసినా వాటి వలన ఎంతోకొంత పవిత్రులు అవ్వాలి లేకపోతే వాటివలన ప్రయోజనం లేదు. నేను ఒక వ్యక్తిని అనుకొన్నంతకాలం, నీవు దేహానికి పరిమితమై ఉన్నంతకాలం నీవు ఈశ్వరుని నమ్మవలె, నీకు ఉపాసన అవసరమే. భగవంతుడు అనేవాడు ఒకడు ఉన్నాడు అని సజీవమైన విశ్వాసం ఉన్నవాడు వాడు దురాచారుడు అయినప్పటికి వాడికి దురలవాట్లు ఉన్నప్పటికి వాడు తొందరగా బాగుపడతాడు అని కృష్ణుడు గీతలో చెప్పాడు. వాడికి ఉన్న సజీవమైన విశ్వాసమే వస్తువును అనుభవంలోనికి తీసుకొని వస్తుంది.

ఈశ్వరుని ఆరాధించగా, ఆరాధించగా ఈశ్వరుడే గురురూపంలో వస్తాడు. మనం ఏ వస్తువును పొందుదామని అనుకొంటున్నామో ఆ వస్తువు గురించి గురువు బోధిస్తాడు. దానిని మనం శ్రద్ధగా శ్రవణం చేయాలి. శ్రవణం చేసిన దానిని మననం చేయాలి, ధ్యానం చేయాలి శ్రవణం చేసిన దానిని మనం అర్ధం చేసుకోవాలి. అర్ధమయితే ఆచరించాలనే బుద్ధి కలుగుతుది. ఆచరిస్తే మనకు అనుభవంలోనికి వస్తుంది. కోరిక తెచ్చుకోకు, కోపం తెచ్చుకోకు, భయం తెచ్చుకోవద్దు. చావు ఏదో రోజు వస్తుంది. అది ఏ రోజు వస్తుందో ఆ రోజు చావుకు సంబంధించిన రుచి చూడవచ్చు కాని భయస్తుడు ఏ రోజుకారోజు చావును రుచిచూస్తూ ఉంటాడు. నీవు కర్తృత్వంను తీసి ఒక ప్రక్కన పెడితేనే గాని నీకు సత్యానుభవం కలుగదు. సత్యానుభవం కలిగితేనే గాని నీకు స్వేచ్ఛ లేదు, సుఖంలేదు, నీకు పూర్ణస్థితి రాదు. నీకు సత్యజ్ఞానం తెలిసేవరకూ మిధ్యాజ్ఞానం నిన్ను పీడిస్తూనే ఉంటుంది. నీకు నిజమేదో తెలిసేవరకూ నిజంకానిదానిని నిజం అనుకొంటావు. నీకు సత్యజ్ఞానం కలిగేవరకూ మిధ్యాజ్ఞానాన్ని సత్యజ్ఞానం అనుకొంటావు. మిధ్యాజ్ఞానాన్ని వదిలించుకోవాలి. నన్ను దర్శించి వెళ్ళినవాడికి పునర్జన్మలేదు అని ఒకసారి రామకృష్ణుడు చెపుతాడు. దర్శించి వెళ్ళిపోతేనే పునర్జన్మ లేని స్థితి వస్తుందా? మీ గురువు గారు ఇలా చెపుతున్నారు ఏమిటి అని వివేకానందను ఒక భక్తుడు అడిగాడు. అప్పడు వివేకానంద ఏమి చెప్పాడు అంటే మా గురువుగారికి శరణాగతి పొందిన వారికి అని చెప్పాడు. మనం శరణాగతి ఎక్కడ చేస్తాము. ఈ మిధ్యానేను చేయనివ్వదు కదా. శరణాగతి అంత తేలికకాదు.

మేము కష్టాలుపడుతున్నాము అని చాలా మంది అంటున్నారు. మీ కష్టాలు నిజమైతే నిద్రావస్థలో ఆ కష్టాలు అన్నీ ఏమైనాయి. మీ మనస్సు ఎంత నిజమో ఆ కష్టాలు కూడా అంతే జనం. మనస్సు అణిగినప్పడు ఆ కష్టాలు కూడాలేవు. నిద్రావస్తలో మనస్సు లేకుండా ఉన్నావు. ఆ స్థితిని జాగ్రదవస్థలో ప్రాక్టీసు చెయ్యి. జాగ్రదవస్థ దేవుడు ఎందుకు ఇచ్చాడు

అంటే ప్రాక్టీసు చేయటానికే ఇచ్చాడు. నిద్రావస్థలో సాధనలేదు, స్వప్నావస్థలో సాధన లేదు. జాగ్రదవస్థ ఎందుకు అంటే సాధన కోసమే. జాగ్రదవస్థలో నిద్రాస్థితిని ప్రాక్టీసు చెయ్యాలి. అప్పుడు నీవు సిద్ధపురుషుడవు అవుతావు. మీకు సేవ చేస్తాము అని చాలా మంది అంటున్నారు. కాని వారు చేసే సేవ మాకు ఉపయోగపడటంలేదు, వారి వలన మా సమస్యలు పరిష్కారం అవ్వటంలేదు అని భగవాన్‌ను అడుగుతున్నారు. చేసేవాడు స్వార్థపరుడయితే, స్వార్థాన్ని దృష్టిలో పెట్టుకొని పనిచేస్తే ఆ పనివలన మీకు ఏమీ ప్రయోజనం ఉండదు అంటున్నారు భగవాన్. ద్వైత బుద్ధిని పెట్టుకొని సేవ చేయటం కాదు. నీకు ఆత్మజ్ఞానం కలిగితే, నీవు ఆనందస్థితిలో ఉంటే, జ్ఞానం యొక్క వైభవం నీకు అనుభవంలోనికి వస్తే నీ ఉపాధి ద్వారా అనేక మందికి సహాయ సహకారములు అందుతాయి. కొండమీద దీపం పెట్టి వెలుతురు కనబడకూడదు అంటే కుదరదు అది సహజంగా కనబడుతుంది. అలాగే నీకు బ్రహ్మానుభవం కలిగితే సహజంగానే నీ ద్వారామేలు జరుగుతుంది, అనేక మంది తరిస్తారు. సముద్రం పైన చూస్తే ఎలా ఉంటుంది కెరటాలు ఉంటాయి, నురుగు ఉంటుంది, బుడగలు ఉంటాయి. అంతా అల్లకల్లోలంగా ఉంటుంది. లోపలకు వెళ్ళి చూస్తే చాలా ప్రశాంతంగా ఉంటుంది. అలాగే నీకు కనిపించే గొడవలు అన్నీ పైపైనే గాని హృదయం యొక్క లోయలలోనికి వెళ్ళి చూస్తే అక్కడ ఉన్నది శాంతే, ఆనందమే, అక్కడ ఉన్నది ఉండటమే. త్రాగటానికి మన చేతికి మంచినీరు దొరికినప్పుడు ఎక్కడో నూతి దగ్గరకు, నది దగ్గరకు వెళ్ళవలసిన పని నీకు ఏముంది? అలాగే నీ హృదయంలో ఉన్న శాంతి, సుఖం నీకు అందినప్పుడు ఎటు చూసినా శాంతే, ఎటు చూసినా ఆనందమే అప్పుడు బాహ్యమైన సుఖాల కోసం తిరగవలసిన పని నీకు లేదు. ఒక మనిషికి లోపల సహజంగా భక్తి ఉందా లేక అది కల్పించుకొంటున్నాడా, అతని లోపలనేచర్ ఎటువంటిది అనేది ముఖ్యం. అతని లోపల నేచర్‌నుబట్టి మోక్షం కలుగుతుంది.

మన హృదయంలో నిజమైన నేను ఉంది అని మనకు తెలుసు. ఆ నేనుగురించి మనకు తెలియటంలేదు, ఆ నేను ఎవరో మనకు తెలియటంలేదు. అది తెలియటానికి సత్పురుషుల సహవాసం అవసరం. సత్పురుషుల మౌనం సరిపోతుంది, మాట అక్కరలేదు. వారి సన్నిధిలో మనస్సు అణిగిపోతుంది. మనస్సు అణిగినప్పుడు మౌనం వస్తుంది. వారి సన్నిధిలో ఆ మౌనంలో ఆయనకు ఏ వస్తువు అయితే అనుభవంలో ఉందో అది మనకు కూడా స్ఫురిస్తుంది. మనకు స్ఫురించాలి అని ఆయన అనుకోడు. అనుకొనే వాడు ఎవడు అక్కడ ఉండడు. కాని సహజంగానే అది మనకు స్ఫురిస్తుంది. అది మహాత్ముల మౌనం వలన కలిగే సహకారం. మనం పని దొంగలము అవ్వకూడదు. మనం

చేస్తున్న పని ద్వారానే మనం తరించవచ్చు. మనం చేస్తున్నపని స్వార్థం లేకుండా చేస్తే మనం చేసే పనిద్వారానే మనం తరించవచ్చు. ఏరకంగా పని చేస్తే పని నిన్ను బంధించదో ఆ రకంగా పనిచెయ్యి. బుద్ధుడిని దేవుడు ఉన్నాడా లేడా అని అడిగితే మౌనం వహించేవాడు. ఆయన ఎక్కువగా మౌనంగా ఉండేవాడు. ఆ మౌనాన్ని మనం తప్పుగా అర్థం చేసుకోకూడదు. ఆ మౌనం ద్వారా శక్తిని ఇచ్చి మధ్యవర్తులతో సంబంధం లేకుండా ఎక్కడైతే ఆనందం ఉందో, ఎక్కడైతే నిర్వాణస్థితి ఉందో సూటిగా అక్కడకు అంటే హృదయగుహలోనికి పంపటమే ఆ మౌనం యొక్క లక్ష్యం. ఆ మౌనాన్ని మనం అపార్థం చేసుకోకూడదు.

మనం గృహస్థాశ్రమంలో ఉన్నా, సన్యాసాశ్రమంలో ఉన్నా బ్రహ్మచర్యంలో ఉన్నా మనస్సులో అల్పత్వం ఉంటే వాడికి జ్ఞానం రాదు. మా అత్తగారు నన్ను ఎక్కువగా తిడుతున్నారు అని ఒక కోడలు భగవాన్‌తో చెపుతున్నారు. భగవాన్ ఏమి చెప్పారు అంటే నువ్వు నా దగ్గరకు ఎందుకు వస్తున్నావు అని అడిగారు. మిథ్యా నేనును పోగొట్టుకోవటానికి వస్తున్నాను అని చెప్పింది. మీ అత్తగారు ఎవరిని తిడుతున్నారు ఆ మిథ్యానేనునే తిడుతున్నారు. నువ్వు ఏదైతే పోగొట్టుకోవాలి అని ప్రయత్నంచేస్తున్నావో ఆ దొంగనేనునే, మిథ్యానేనునే మీ అత్తగారు తిడుతున్నారు అంటే మీ అత్తగారునీకు అపకారం చేయటంలేదు, ఉపకారమే చేస్తున్నారు అని భగవాన్ చెప్పారు. నువ్వు దేనిని పోగొట్టుకోవటానికి ప్రయత్నంచేస్తున్నావో అదిపోవటానికి పరోక్షంగా మీ అత్తగారు సహాయం చేస్తున్నారు అని చెప్పారు. వర్షం రూపంలో వచ్చేవాడు ఈశ్వరుడు, వర్షాన్ని ఆపేవాడు ఈశ్వరుడు. అందుచేత ఈశ్వర సంకల్పాన్ని వ్యతిరేఖించకూడదు. ఈశ్వర సంకల్పానికి అనుకూలంగా మన మనస్సు స్పందించదు అనుకోండి మనకు దుఃఖం వస్తుంది.

సద్గురు శ్రీ నాన్నగారి అనుగ్రహభాషణములు, కేశనకుర్రుపాలెం, 23-3-2000

ప్రియమైన ఆత్మబంధువుల్లారా,

మానవుడు తన హృదయంలో ఉన్న సత్యాన్ని అనుభవంలోనికి తెచ్చుకొనేవరకు సంతృప్తి అవ్వడు. మనకు లేనిది ఏదోవచ్చాక మనం సుఖపడవచ్చు అనిపిస్తుంది. కాని అదివచ్చాక అందులో ఏమీ లేదని తెలుస్తుంది. మన హృదయంలో ఉన్న నిజం మనకుఅనుభవం అయ్యేవరకూ జనన మరణ ప్రవాహములో కొట్టుకొని పోవలసిందే. ఎవరు ఏ మార్గములో ప్రయాణం చేసిన ప్రకృతి లక్షణాలను దాటి వెళ్ళాలి. మరణించే